



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam  
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum  
Myrrhæ

**Caraffa, Vincenzo**

**Coloniae Agrippinae, 1660**

De modo Applicationis meritorum Christi D. N.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Ioan. 1.16.

intrinsecè necessarias. Insuper est principium necessitate & primum in genere gratiæ: ergò omnis gratia dependet à Christo, iuxta illud Euaag. *De plantatione eius omnes accepimus.* Idem quoque dicitur de Patribus antiquis ante aduentum Christi: quibus sunt gratiam per merita Christi præuisa. Alii dicunt quispiam: cur non habuerunt etiam gloriam? Respondeo, non habuisse istam, primò, quia non pertinebat amicitiam Dei, veluti gratia, ac propterea differre poterat. Secundò, quia iuxta ordinationem & dispositionem Diuinam, priusquam aperiretur cœli porta, peruenire ad æternam gloriam, Christus satisfacere debebat pro peccato originali, tanquam pro peccato quod naturam humanam infecerat, idque præstitit Christus in cruce. Gratia etiam Protoperentis nostri Adam in statu innocentie, data ei fuit per merita Christi, secundum S. Thomam, *habuit fidem Christi voluntate non in carne passibili, ed quod non præiudicaret peccatum suum.*

2.2. q. 2.  
ars. 7.

Concludo cum autoritate Concilii Tridentini excellentissime declarantis, quanta sit dependentia gratiæ à Christo in materia gratiæ. *Non habet homo glorietur: sed omnis glorificatio nostra in Christo est in quo uiuimus, in quo meremur, in quo satisfacimus, sancti fructus dignos poenitentia: qui ex illo vim habent, et offeruntur Patri, & per illum acceptantur à Patri.*

*De modo applicationis meritorum  
Christi D. N.*

**D**ivo considerare possumus in meritis Christi sufficientiam & efficaciam: sufficienti est in nobis sine nobis, efficaciam est in nobis, ac non sine nobis: etenim absoluta Dei voluntas hæc est, ut non nisi cooperatione nostra mediante effectu gratiæ meritorum Christi efficiamur participes: siquidem non solum ut habeamus merita Christi, tanquam merita Capitanei, verum etiam propria habeamus merita & gratia, dependentia tamen à meritis Christi, veluti sapientia

Quapropter nil aliud est communicare & ap-  
 plicare nobis merita Christi, quam acquirere merita  
 propria dependentia à meritis Christi, vel acquirere gra-  
 tiam per merita Christi. Ac proinde, quotiescunque  
 facimus aliquid bonum & pium opus, & nonnullos  
 gradus acquirimus; toties applicamus nobis  
 merita Christi, assequimur gratiam per merita Christi.  
 Hæc applicatio non intelligitur fieri immediatè;  
 mediante gratiâ communicatâ nobis per merita  
 Christi. Hæc applicatio fit duobus modis: primò, ex  
 opere operato, mediântibus sanctis Sacramentis; secundò,  
 ex opere operantis, mediâ exercitio virtutum: quia, ut ef-  
 fectiuè gratiarum Christi reddamur participes, necessè  
 est nos incorporare Christo, tanquam membra Capi-  
 tulo, quod fit mediante gratiâ acquisita, vel in Sacramen-  
 to, vel extra Sacramentum.

Ex dictis sequitur, quod, quemadmodum nil prodest  
 medicina, nisi applicata, ita nihil profunt & iuvant meri-  
 ta Christi, nisi effectiuè participata: & sicut peccatum  
 non nisi ei nocet & damnum infert, qui se unit A-  
 dam per *seminatalem generationem*; ita à contrario merita  
 Christi non nisi eam iuvant qui per *spiritualem genera-  
 tionem* se Christo coniungit. Ac propterea in sacra-  
 scriptura dicitur, quod Christus nos lauet, & nos quo-  
 que lauemus animas nostras. De Christo quidem dici-  
 tur: *Dilixit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine* *Iois. 6. 16*  
*de hominibus verò: Lauerunt stolas suas in Sanguine* *Apo. 6. 16*  
*agni.* Christus enim lauat quò ad sufficientiam, & nos  
 operamur quoque quò ad efficaciam. Et hæc cetera  
 doctrinam sufficientiam.

Verò ad praxin huius applicationis descendamus,  
 hoc eam modis pluribus faciendam esse.

Primò, postulando eam à Deo & à Christo: petendò  
 efficaciam meritum eius, quod est idem, ac petere effi-  
 ciam gratiâ, aut gratiam efficacem per merita Christi:  
 utrumque rogando, ut nobis concedat non tantum posse  
 operari bene; sed etiam bonum operandi a seum.

Secundò, Sanctissimæ Virgini Deiparæ, quæ à SS. Pa-  
 tribus sanguinis meritumq; Christi Dispensatrix ap-  
 pellatur, supplicandò, ut à suo per dilecto Filio eandem  
 nobis impetret efficaciam.

Partes Quarta:

Terz

Tertio, rogando Deum, vt cotinuiam nobis concedat  
Passionis Christi memoriam.

Quarto, exorando Deum, vt nobis tribuat orationem  
patiendi cum Christo, & compatiendi Crucifixo:  
quia sicut patiendo Christus Caput nostrum concurrens  
quò ad sufficientiam meritorum suorum; ita vicissim  
patiando concurrere debent membra quò ad efficaciam.

Quintò & vltimò, magnà cum vberitate contingit  
hæc applicatio in deuota sanctissimi altaris Sacramen-  
ti sumptione.

Ad eandem applicationem multum conducit suble-  
uationis mentis in celum cum consideratione, qua ratione  
merita Christi assistant ante conspectum Dei. S. Iohannes  
eadem conspexit in forma maris. (In conspectu sedis  
quàm mare vitreum simile crystallo) & in forma altaris  
in quo erat ignis & incensum; sicut etiam sub symbolo  
occisi Agni. In medio throni, &c. Agnus stans in  
quàm occisum. Et meritò sub figura aquæ, ignis & incen-  
senti significantur Christi merita: quæ animas nostras  
lauant, purificant, ac suavissimo virtutum Deo gratia-  
marum adimplent odore. Sed præ cæteris ante Dei  
conspectum stabat Agnus occisus, videlicet Christus  
cum sanctissimis plagis, author & causa omnium merito-  
rum. In quibus visionibus duo, quæ ad fructum  
conducunt, aduertenda sunt. Primum, quod

*Apoc. 3.* *Ius accipiebat ignem de Altari, & mittebat in terram.* Et  
significat Christum summam habentem auctoritatem  
cui conuenit donare Ecclesiæ merita sua, veluti ad-  
dant sibi præstitit in die Penthecostes. Secundum  
quod omnes Sancti in cælo Christo gratias persolue-  
bant pro tanta gratia, cantando *canticum nouum, in lau-*  
*dem Christi,* dicendo: *Dignus es, Domine, accipere*  
*gloriam, & acrire signacula eius: quoniam occisus es.* Et  
*dem: sicut nos Deo in sanguine tuo.* In hac gratiarum

et omne Sanctos illos imitari debemus, vt infra dice-  
tur. Et hæc sufficiant circa applicationem  
meritorum Christi.